DIE XXIII MARTII.

IN FESTO

S. THURIBII, EPISC. ET CONF.

DUPLEX.

Omnia de Comm. Pont. et Conf. præter sequentia.

Ad Vesperas Capitulum.
Eccli. Cap. 50. *V.* 1. 3.

Ecce Sacerdos magnus, qui in vita sua suffulsit domum, et in diebus suis corroboravit templum. In diebus ipsius emanaverunt putei aquarum, et quasi mare adimpleti sunt supra modum.

Hymnus
in utrisque Vesperis et ad Laudes.

Thuribii efferimus carmine gloriam,
Pastorem canimus, qni ex animo gregrem
Dilexit : societ se pia vocibus
Nostris Lima, Patrem et canat.
Ut primum hic populos venit ad Indicos
Converti in melius visa statim omnia :
Succrescit pietas, montium et incolæ
Ad sacras properant aquas.
Virtus hoc meruit Præsulis inclyti,
Quæ late nitido lumine promicans
Mentemque irradians facta tuentium
Exemplum rapit ad suum.
Non illum prohibet semita longior,
Non morum asperitas, non alius labor :
Invisat proprium ne intrepidus gregem
Servet cautus et augeat.
Mox aptis juvenes ædibus excipit,
In spem quos alat Ecclesiæ, et optime
Edoctos populo præficiat, pares
Mores excolere et fidem.
Tum sacras statuit virginibus domos,
Commendent Domino pura ubi lilia
Cœlum Agnique petant indeque nuptias
Qui inter lilia pascitur.
Reddendo interea præmio at a Deo
Lux adscripta venit. Lima Patrem dolet
Amissum, superis ædibus advolat
Sanctorum additus hic choris.
Cordi gens adeo cui fuit Indica
Nostras propitius suscipe nunc preces :
Fac cives placida pace quiescere,
Sanctis vivere moribus.
Nostris prælia de finibus remove ;
Mortem quæ ingeminant fébribus impera :
Urbes ne subitis motibus eruant
Et terram cohibe et mare.
Sanctæ sit Triadi laus, honor et decus,
Thuribii meritis quæ populo Indico
Hic pacem tribuat, denique sospitem
Cœli sedibus inferat. Amen.

Ad Magnificat Ana.

Dispersit, dedit pauperi-

bus, justitia ejus manet in sæculum sæculi, alleluia.

ORATIO.

Ecclesiam tuam, Domine, beati Thuribii, Confessoris tui atque Pontificis, continua protectione custodi; ut sicut illum pastoralis sollicitudo gloriosum reddidit, ita nos ejus intercessio in tuo semper faciat amore ferventes. Per Dominum.

Ad Matutinum, Hymnus.

Thuribii redit sacra
Dies : Parenti publico
Limana plaudat civitas
Et vota reddat annua.
Gente a vetusta nobilis
Mundana sprevit omnia,
Servire Christo dignius
Ratus Crucemque subsequi.
Hinc denegavit corpori
Quæcumque mentis improbat
Lex, et flagellis contudit,
Ne forte contra assurgeret.
Limana nullum civitas
Hoc sanctiorem Præsulem;
Benigniorem squalidi
Sensere nullum pauperes.
Nunc ergo te canentibus,
Thuribi, adesto civibus,
Et quos amasti, similiter
Horum nepotes protege.
Qui suscitasti mortuos,
Fontes petisti ex arido,
Nos morte serva criminum,
Exple salutis fontibus.
Te protegente e finibus
Nostris facessant prælia :
Nec mota terra aut æquora
Cives domosque absorbeant.
Maligna febrium cohors
Quæ nostra vastat oppida,
Nocere nobis, supplices
Qui te precamur, desinat.
Ut, te adjuvante, puriter
Post acta vitæ hic tempora,
Intrare tandem cœlicæ
Possimus aulæ in gaudia.
Almo Parenti et Filio,
Tibique Sancte Spiritus
Honor, decusque et gloria
Sit nunc et omne in sæculum.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones, Laudemus viros gloriosos, *de Comm. Conf. Pont. ij. loco*.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Thuribius Alphonsus ex nobili Mogroveja gente Majorgæ in regno Legionis natus, liberalibus disciplinis, et juri canonico Vallisoleti primum, deinde Salmanticæ in majori Collegio Ovetensi Sancti Salvatoris, ita operam dedit, ut tamen potiorem temporis partem orationi, aliisque piis, et christianis exercitiis impenderet. Id comprobatum est, cum emissam in ejus cubiculum impudicam mulierem, præcipuus virginitatis sectator constanti animo extemplo expulit : inde jejuniis, vigiliis, et proprii corporis castigatione continuo vitam exercuit, et nudis quoque pedibus Compostellam ad Sancti Jacobi sepulchrum peregrinatus est.

℟. Inveni David.

LECTIO V.

A Gregorio decimo tertio Limanæ Ecclesiæ ex quæstore fidei invitus præficitur. quo in munere apostolicam sollicitudinem in nova christianitate vel solidanda, vel amplianda adhibens, per-

fecti præsulis partes explevit. Quare singulis dominicis diebus, vel in Ecclesia vel in hospitali domo, in parvis etiam oppidulis, et subdiu concionabatur, plebemque catechismo instruebat. Synodos etiam diœcesanas, et provincialia concilia juxta Tridentini statuta habuit, et in eis complura decreta post a Sede Apostolica confirmata, condita sunt, quibus modo Ecclesia Americana regitur. Hinc morum emendatio, cleri disciplina, juvenum seminaria, virginum ac male nuptarum cœnobia, ægrotorum xenodochia aliæque ædes et templa, ejus etiam sumptu constructa, emanarunt

R. Posui adjutorium.

LECTIO VI.

DIŒCESIM suam, amplissimam quidem, incredibili labore totam sæpe visitavit, omnesque pene Ecclesiæ suæ proventus in pauperum usus, quos creditores suos vocabat, erogavit, octingentis, ut ferunt, hominum millibus sacro chrismate unctis. Innumeras contradictiones, sive ab iis, qui foris sunt, propter fidem, sive ab iis, qui intra, propter Ecclesiæ libertatem, summa patientia sustinens, acriter eam defendit, martyrii cupidissimus. Tandem sacerdotio, et miraculis clarus, quæ etiam post mortem ipsius sanctitatem comprobarunt, dum propriæ Diœcesis visitationi incumberet, anno millesimo sexcentesimo sexto, ætatis suæ sexagesimo octavo, sumpto in Ecclesia Sacro Viatico, ad mortis nuntium exclamans: Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi: in Domum Domini ibimus; die vigesima tertia Martii obdormivit in Domino: quem Innocentius Undecimus in Beatorum numorum retulit, assignata ejus festivitate die vigesima septima Aprilis. Deinde novis quam pluribus fulgentem signis Benedictus Decimus tertius Pontifex Maximus, quarto Idus Decembris anno salutis millesimo septingentesimo vigesimo sexto Sanctorum fastis adscripsit.

R. Iste est qui.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

LECTIO VII *Cap.* 10. 6.

IN illo tempore: Dixit Jesus Pharisæis: Ego sum Pastor bonus. Bonus Pastor animam suam dat pro ovibus suis. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.

Homilia 14 *in Evangel.*

AUDISTIS, fratres charissimi, ex lectione evangelica eruditionem vestram; audistis et periculum nostrum. Ecce enim is qui non ex accidenti dono, sed essentialiter

bonus est dicit : Ego sum Pastor bonus. Atque ejusdem bonitatis formam, quam nos imitemur, adjungit, dicens : Bonus Pastor animam suam ponit pro ovibus suis. Fecit quod monuit, ostendit quod jussit. Bonus Pastor pro ovibus suis animam suam posuit, ut in sacramento nostro corpus suum et sanguinem verteret, et oves, quas redemerat, carnis suæ alimento satiaret.

R. Amavit eum.

LECTIO VIII.

OSTENSA nobis est de contemptu mortis via, quam sequamur : apposita est forma cui imprimamur. Primum nobis est, exteriora nostra misericorditer ovibus ejus impendere : postremum vero si necesse sit, etiam mortem nostram pro eisdem ovibus ministrare. A primo autem hoc minimo pervenitur ad postremum majus. Sed cum incomparabiliter longe sit melior anima, qua vivimus, quam terrena substantia, quam exterius possidemus : qui non dat pro ovibus substantiam suam, quando pro his daturus est animam suam ?

R. Sint lumbi.

LECTIO IX.

ET sunt nonnulli, qui dum plus terrenam substantiam quam oves diligunt, merito nomen pastoris perdunt : de quibus protinus subditur : Mercenarius autem, et qui non est pastor, cujus non sunt oves propriæ, videt lupum venientem, et dimittit oves et fugit. Non pastor sed mercenarius vocatur qui non pro amore intimo oves Dominicas, sed ad temporales mercedes pascit. Mercenarius quippe est, qui locum quidem pastoris tenet, sed lucra animarum non quærit : terrenis commodis inhiat, honore prælationis gaudet, temporalibus lucris pascitur, impensa sibi ab hominibus reverentia lætatur. Te Deum.

Ad Laudes, Capitulum et Hymnus ut in j. Vesperis.

Ad Benedictus. Ana.

Quasi thus redolens in diebus æstatis, quasi ignis effulgens et thus ardens in igne, alleluia.

Ad Tert., Capit. de Laud.

In ij. Vesp., Capit. et Hym. ut in j. Vesp. Ad Mag., Ana. Eccli. 50. Quasi oliva pullulans et cypressus in altitudinem se extollens, in accipiendo ipsum stolam gloriæ, et vestiri eum in consummationem virtutis ; in ascensu altaris sancti, gloriam dedit sanctitatis amictum. Alleluia.

Imprimatur,

✠ E.-A. ARCHPUS QUEBECEN.

es
en
ui-
:
ui
on
et
li-
on
us
o-
as,
co-
us
ui-
ed
æ-
lis
nis
u-
bi
tia

et
s.

in
nis
ns

ud.
m.
na.
ul-
al-
in
am
in
tu-
ris
nc-
ia.